

nie należy przekarmiać snów
grozi to utratą światła
i poczciwego podobieństwa twoich oczu
do odprysków gwiazd

nie mogę pozwolić żeby świt
odebrał mi bezsenność
żeby poranek przekształcił się
w pożegnanie które mam odwagę
dedykować urojonej pamięci
śmiem pielęgnować
jak niedoświadczoną bliskość

jestem tutaj
tuż obok porzuconych naprędce słów
do jakich nikt się nie przyznaje
umieram
na wymyślony czas
konam tuż u stóp
zapatrzonego w siebie nieba

czy wszystkie kwiaty
które zerwałeś własnym sercem
mogą przynieść rozrzućną melancholię
jaki los spotka ochłap
mojego piękna
pozbawiony tchnienia
złowróznej pasji

pewnego razu moje serce obumrze
z braku ciepła
z braku smutku który chciałem
mi pozostawić
nie zgadzam się na kolejne zakończenie
nowo narodzonego dnia
na kres tęsknoty
po której pozostało mi
kilka retorycznych odpowiedzi

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.